

 Суд Босне и Херцеговине
 Sud Bosne i Hercegovine

ПРИЈЕМО:			
Број: JN2-02-07-1-871-3/18	Класификација: 18	Датум: 22.07.2020.	Место: Сарајево

 Broj : S1 3 U 031732 19 U
 Sarajevo, 22.07.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Branimira Orašarin, kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Maide Bikić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić u upravnom sporu tužitelja „Wiener osiguranje Vienna Insurance Group“ a.d. Banja Luka, kojeg zastupaju punomoćnici Stevan Dimitrijević i Davorin Marinković, advokati iz Banja Luke, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-871-3/18 od 27.12.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 22.07.2020. godine, donio je sljedeću:

PRÉSUDU

Tužba se uvažava, poništava se rješenje broj: JN2-02-07-1-871-3/18 od 27.12.2018. godine i predmet vraća tuženom na ponovno rješavanje.

Obavezuje se tuženi da tužiocu nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 977,50 KM u roku od 15 dana od dana prijema presude.

Образложење

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, broj i datum naveden u uvodu, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 2418-OC/16 od 09.11.2016. godine, ugovornog organa A.D. Olimpijski centar Jahorina Pale, u postupku javne nabavke usluga osiguranja i odbijen je zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora u kojoj navodi da tuženi nije postupio u skladu sa uputama datim u presudi Suda BiH, broj: S1 3 U 024423 17 U od 22.11.2018. godine. Navodi da je tuženi u osporenom rješenju pored citiranih navoda žalbe i izjašnjenja ugovornog organa, naveo da je tužitelj samo naveo da je pogrešno određena tarifa i da je tužitelj svoje navode morao potkrijepiti dokazima. Ukazuje da se u osporenom rješenju ne navodi zašto je prihvaćeno da je ROLBA vozilo kategorisano kao samohodna kosilica, plug i osatle

самородне машине у пољопривреди, услјед чега је и настала разлика између прихваћене понуде и осталих понуда, а ради се о кључном за одлучивање у овој правној ставри, а туђени већ други пут одбија да се изјасни о овим наводима. Указује да је и у пресуди Суда БиХ наведено да првобитно рјешење не садржи разлоге о одлучним чињеницама. Nadalje navodi da je Atos osiguranje a.d. Filijala Pale, koji je izabran kao najpovoljniji ponuđač formirao konačnu cijenu premije osiguranja suprotno odluci Agencije za osiguranje RS, čime je prekršen prinudni propis, a što predmetnu odluku čini nezakonitom. Navodi da je u ponudi Atos osiguranja visina premije za radne mašine ROLBA u iznosu od 88,31 KM obračunata kao za tarifnu podgrupu za samohodne specijalne kosilice, parne i motorne samohodne plugove i ostale samohodne radne mašine za rad u poljoprivredi, prema tarifnoj grupi 10 odluke AORS-a, a u zapravo se radi o vozilu za uklanjanje snijega za koje je propisana znatno veća najniža premija osiguranja, te je na ovaj način došlo do kršenja odluke AORS-a, a što izbor najpovoljnijeg ponuđača čini nezakonitim. Smatra da je ugovorni organ bio u obavezi tražiti pojašnjenje neprirodno niske ponude u skladu sa članom 66. ZJN, te da je u nedostatku zadovoljavajućeg obrazloženja bio u obavezi da odbaci ponudu. Ističe da je odluka AORS-a objavljena u Službenom glasniku RS, te da je dostupna svima, pa i ugovornom organu, te ne postoji razumno objašnjenje zašto ugovorni organ nije uporedio prispjele ponude sa citiranom odlukom. Smatra da ponuda Atos osiguranja predstavlja očigledan primjer dampinga, jer se ponudama ispod zakonom dozvoljenog minimuma i ispod minimuma za isplativost ponuđača pokušava osujetiti konkurencija. Konačno predlože da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka i ugovorni organ organa A.D. Olimpijski centar Jahorina Pale su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je ugovorni organ pokrenuo konkurentski postupak javne nabavke usluga AO Lot 3 za koji je obavještenje o nabavci broj: 396-7-2-17-3-13/16 od 31.08.2016. godine i ispravka obavještenja broj: 396-7-2-17-8-18/16 od 14.10.2016. godine objavljenena portalu javnih nabavki, te je nakon provedenog postupka dana 14.11.2016. godine donio odluku broj: 2418-OC/16 kojom je kao najpovoljnijeg ponuđača odabrao Atos osiguranje a.d. Filijala Pale. Tužitelj je protiv navedene odluke izjavio žalbu tuženom, koji je rješenjem broj: JN2-02-07-1-599-7/16 od 29.12.2016. godine odbio žalbu kao neosnovanu. Tužitelj je protiv navedenog rješenja pokrenuo upravni spor, a Sud BiH je dana 22.11.2018. godine donio presudu broj: S1 3 U 024423 17 U kojom se tužba uvažava, osporeno rješenje poništav i predmet vraća tuženom na ponovni postupak. U presudi je ukazano da tuženi nije odgovorio na sve žalbene navode, te da osporeno rješenje ne saдржи разлоге о одлучним чињеницама. Odlučujući u ponovnom postupku tuženi je donio osporeno rješenje kojim je žalbu odbio kao neosnovanu jer je ocijenio da žalitelj nije dokazao da je pogrešno određena tarifa kod osiguranja određenih mašina.

Zakonitost osporenog rješenja dovedena je u sumnju prigovorima iz tužbe.

U skladu s članom 3. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14) Ugovorni organ je dužan da poduzima sve potrebne mjere kako bi se osigurala pravična i aktivna konkurencija među potencijalnim ponuđačima uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti, što u konačnici podrazumijeva primjenu istih uslova za sve sudionike u postupku javne nabavke. Načelo jednakog tretmana i nediskriminacije ugovorno tijelo treba poštivati tokom cijelog procesa nabavke počinjući sa pripremom tenderske dokumentacije i uspostavom zahtijeva koje trebaju ispuniti ponuđači zainteresovani za javnu nabavku, pa sve do odabira ponuđača i dodjele ugovora. Postupak javne nabavke je strogo formalan postupak koji ima za cilj da se javna sredstva koriste na najefikasniji način, pri tome obaveza ugovornog organa je da omogući jednak tretman svim učesnicima postupka, bez bilo kakve diskriminacije svakog od učesnika.

Zakon o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH“; broj: 39/14) je poseban materijalno-pravni propis kojim se na poseban način uspostavlja sistem javnih nabavki u BiH, prava, dužnosti i odgovornosti učesnika u postupku i postupak kontrole javnih nabavki radi osiguranja najefikasnijeg korištenja javnih sredstava, omogućavanjem aktivne i pravična konkurencija među potencijalnim dobavljačima uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti. Ova osnovna načela moraju biti vodilja pri svakoj radnji koju učini ugovorni organ kao dobavljač, a na strani potencijalnih dobavljača je obaveza da u cjelosti poštuju postavljene uvjete koje su objavljene u javnom pozivu. Stoga je ovaj zakon mjerodavan i u pitanju utvrđivanja pravog stanja stvari, izjašnjavanja o svim činjenicama i okolnostima, ocjene dokaza, prava na pravna sredstva i sudsku zaštitu. Ovo nadalje znači da tenderska dokumentacija i specifikacija moraju biti sačinjene u skladu sa odredbama čl. 53. do 55. Zakona o javnim nabavkama i Uputstvom za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda („Službeni glasnik BiH“, broj: 90/14). Posebno se mora prilikom pripreme tenderske dokumentacije poštivati princip jednakog tretmana i nediskriminacije ponuđača.

Presudom Suda BiH, broj: S1 3 U 024423 17 U od 22.11.2018. godine usvojena je tužba tužitelja, poništeno rješenje tuženog broj: JN2-02-07-1-599-7/16 od 29.12.2016. godine i predmet vraćen tuženom na ponovni postupak. U obrazloženju predmetne presude sadržane su jasne primjedbe, shvatanja i stanovišta ovog suda da, suprotno obrazloženju osporenog rješenja, u konkretnom slučaju je ostalo nerazjašnjeno da li je ponuda izabranog ponuđača, odnosno cijena ponude formirana na nepravilan način jer je za radne mašine Rolba u iznosu od 88,31 KM obračunata po tarifnoj grupi 8-bageri, budući da se radi o mašinama, a ne bagerima, odnosno da premija za radne mašine Rolba mora biti obračunata po tarifnoj grupi 10-radne mašine za čišćenje i navod da je prilikom kalkulacije ukupne cijene izabranog ponuđača nije postupljeno u skladu sa važećom odlukom o zajedničkoj tarifi premija i cjenovniku za osiguranje od odgovornosti za motorna vozila u RS.

Po nalazu ovog vijeća, u postupku izvršenja navedene presude tuženi nije postupio u skladu sa pravnim shvatanjem i primjedbama ovog suda sadržanim u presudi. Odlučujući u ponovnom postupku tuženi je zaključio da tužitelj nije dokazao

[The page contains faint, illegible markings and noise.]

da pogrešno određena tarifa kod osiguranja određenih mašina. Ovakvo obrazloženje nije dovoljno i ostavlja nedoumice u pogledu zakonitosti predmetnog postupka.

Ovakav zaključak tuženog po nalaženju ovog sudskog vijeća nije pravilan i ne zasniva se na članu 9. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj:29/02 do 53/16), prema kojem se u postupku mora utvrditi pravo stanje stvari, i u tom cilju moraju se potpuno i pravilno utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja.

Imajući u vidu navedeno, ovo sudsko vijeće je zaključilo da se pobijano rješenje temelji na nepravilno i nepotpuno utvrdjenom činjeničnom stanju odnosno što su one u bitnim tačkama nepotpuno utvrdjene, što je iz utvrdjenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja, i što se u upravnom postupku nije vodilo računa o pravilima postupka koja su bila od uticaja na rješavanje konkretne pravne stvari, iz kojih razloga je tužbu trebalo uvažiti a pobijano rješenje poništiti i predmet vratitu tuženom na ponovno rješavanje u skladu sa zakonom. U ponovljenom rješavanju, tuženi je dužan postupiti onako kako je u ovoj presudi određeno i donijeti novi konačni upravni akt.

Ovaj sud ukazuje da je odredbom člana 62. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine propisano da kad Sud poništi konačni upravni akt protiv koga je bio pokrenut upravni spor, predmet se vraća u stanje u kome se nalazio prije nego što je poništen akt donesen. Ako prema prirodi stvari koja je bila predmet spora treba umjesto poništenog konačnog upravnog akta donijeti novi upravni akt, nadležna institucija dužna je da ga donese bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude. Nadležna institucija je pri tome vezana pravnim shvatanjem Suda i primjedbama u pogledu postupka. Ovo vijeće ukazuje i na odredbu člana 64. stav 3. Zakona o upravnim sporovima BiH kojom je propisano da odgovorno lice u nadležnoj instituciji koje ne postupi u skladu sa odredbama člana 62., 63. i 64. ovog zakona, čini težu povredu službene dužnosti.

Odlučujući u zahtjevu tužitelja za naknadu troškova postupka, ovaj Sud je našao da tužitelju pripada pravo na naknadu troškova ovog spora, a koji se sastoje od naknade za sastav tužbe i od naknade za zastupanje tužitelja, uz troškove PDV-a. Na koncu, tužitelju pripada pravo na naknadu troškova koje je imao u ovom upravnom sporu, jer je njegova tužba uvažena i osporeno rješenje poništeno, što znači da je tužitelj uspio u ovom sporu, pa je tužena dužna tužitelju da naknadi troškove upravnog spora. Naknada za taksu na tužbu u iznosu od 100,00 KM određena je u skladu sa članom 6. u vezi sa članom 22. Tarifa broj 3. tačka 1. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 39/03). Odluku o troškovima postupka Sud je donio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, uvažavajući zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 877,50 KM, koje je isti iskazao u tužbi, obzirom da su troškovi izazvani postupanjem tužene, te troškove dosudio primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Republike Srpske („Službeni glasnik RS“, broj: 68/05). Dosuđeni troškovi se odnose na sastav tužbe u iznosu od 750,00 KM i naknade na ime PDV-a od 17% u iznosu od 127,50, uzimajući u obzir da je punomoćnik tužitelja dostavio dokaz da je obaveznik PDV-a.

Slijedom navedenog, sud primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi s članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

